Skarga wniesiona w dniu 11 października 2006 — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-416/06)

(2006/C 326/54)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Shotter i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

— stwierdzenie, że nie zapewniwszy rzeczywistej dostępności przynajmniej jednego pełnego spisu abonentów i usługi pełnozakresowej informacji o numerach telefonicznych, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 25 ust. 1 i 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności praw użytkowników ([1]), Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wspomnianej dyrektywy,

— obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2002/22/WE upłynął w dniu 30 kwietnia 2004.

([1]) Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Schwerin (Niemcy) w dniu 16 października 2006 r. — Rüdiger Jager przeciwko Amt für Landwirtschaft Bützow

(Sprawa C-420/06)

(2006/C 326/55)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Schwerin (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rüdiger Jager.

Strona pozwana: Amt für Landwirtschaft Bützow.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ([1]) można interpretować w ten sposób, że zastosowanie mniej surowego przepisu ustanawiającego sankcję (dotyczącego premii dla producentów inwentarza żywego) jest możliwe z mocą wsteczną również wtedy, gdy przepis ten co do zasady obowiązuje dopiero w okresie, w którym w danym państwie członkowskim premie dla producentów inwentarza żywego nie są już przyznawane i zostały zastąpione przez wprowadzenie świadczenia bezpośredniego?

([1]) Dz.U. L 312, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 16 października 2006 r. — Fratelli Martini & C. SpA, Cargill Srl przeciwko Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Ministero della Salute, Ministero delle Attività Produttive

(Sprawa C-421/06)

(2006/C 326/56)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fratelli Martini & C. SpA, Cargill Srl

Strona pozwana: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Ministero della Salute, Ministero delle Attività Produttive

Pytania prejudycjalne

1) czy w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 2005 r. w sprawach połączonych 453/04, 11/04, 12/04, 194/04, w którym stwierdzono częściową nieważność dyrektywy 2002/2 ([1]), instytucje europejskie, które przyjęły tę dyrektywę są, w świetle art. 233 traktatu WE (dotyczącego aktów co do których stwierdzono nieważność), „zobowiązane do podjęcia środków, które zapewnią wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości";

2) w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy środki jakie instytucje europejskie są zobowiązane podjąć w celu dostosowania dyrektywy 2002/2 do wspomnianego wyroku Trybunału, powinny wejść w życie najpierw we wspólnotowym porządku prawnym, tak aby umożliwić państwom członkowskim transponowanie ich do własnego porządku prawnego;

3) czy środki, o których mowa w pytaniu drugim, powinny być przyjęte przez instytucje wspólnotowe i transponowane przez państwa członkowskie z uwzględnieniem rozporządzenia nr 183/2005 ([2]);

4) czy rozporządzenie nr 183/2005 w zw. z art. 8 i 16 rozporządzenia nr 178/2002 ([3]), należy interpretować w ten sposób, że zakazuje ono producentom pasz umieszczania na ich produktach etykiet, które mogą wprowadzić konsumentów w błąd;

5) czy należy uznać, że etykiety umieszczane na paszach, na których podany przez producentów procentowy udział składników może w zamierzony sposób różnić się o 15 % w odniesieniu do każdego z zawartych w produkcie składników, są dla konsumentów mylące.

([1]) Dz. U. L 63, str. 23.
([2]) Dz. U. L 35, str. 1.
([3]) Dz. U. L 31, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2006 — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-422/06)

(2006/C 326/57)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

— stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do zapewnienia zgodności z dyrektywą Rady 74/557/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. w sprawie osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek oraz pośredników zajmujących się handlem i dystrybucją produktów toksycznych ([1]), lub, w każdym razie, nie przekazując Komisji informacji o wspomnianych przepisach, Rzeczpospolita Polska nie dopełniła obowiązków spoczywających na niej w mocy art. 8 tej dyrektywy,

— obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 74/557/EWG upłynął w dniu 30 kwietnia 2004.

([1]) Dz.U. L 307 z 18.11.1974, str. 5.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2006 — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-423/06)

(2006/C 326/58)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

— stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do zapewnienia zgodności z dyrektywą Rady 74/556/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. ustanawiającą szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych odnoszących się do handlu i dystrybucji produktów toksycznych i działalności w tym zakresie, związanych z profesjonalnym wykorzystaniem tych produktów, z działalnością pośredników włącznie ([1]), lub, w każdym razie, nie przekazując Komisji informacji o wspomnianych przepisach, Rzeczpospolita Polska nie dopełniła obowiązków spoczywających na niej w mocy art. 7 tej dyrektywy,

— obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 74/556/EWG upłynął w dniu 30 kwietnia 2004.

([1]) Dz.U. L 307 z 18.11.1974, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 16 października 2006 r. — Ministero dell'Economia e delle Finanze przeciwko Part Service Srl, w likwidacji

(Sprawa C-425/06)

(2006/C 326/59)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione